

РЕШЕНИЕ № 165**гр. Перник, 25.05.2009 год.****В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А**

Административен съд - Перник, в публично заседание на двадесет и първи май две хиляди и девета година в състав:

СЪДИЯ: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря А.М., в присъствието на прокурора Р.С., като разгледа докладваното от съдията адм. дело №169 по описа за 2009 година на Административен Съд - Перник, за да се произнесе, взе предвид следното :

Производството е по чл. 145, ал. 1 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 7, ал. 9 от Закона за контрол над взривните вещества, огнестрелните оръжия и боеприпаси (ЗКВВООБ).

Образувано е по жалба на В.Е.В. *** срещу заповед № 230/02.04.2009 г. на Началника на Първо Районно управление при Областна дирекция на МВР гр.Перник. Със заповедта е отказано издаване на разрешение за закупуване на късо огнестрелно оръжие на жалбоподателя, тъй като не е доказана необходимостта от носене на такова.

С жалбата се иска отмяна на оспорената заповед като незаконосъобразна. Основните доводи са свързани с това, че оръжието е необходимо на В.Е., във връзка с дейността която осъществява като търговец. Като доказателства се сочат обстоятелството, че жалбоподателят не е осъждан и освен това притежава други ловни оръжия.

Ответникът по жалбата - Началникът на Първо Районно управление при Областна дирекция на МВР гр.Перник, чрез упълномощения си процесуален представител поддържа становище за неоснователност на жалбата. Подробно в писмено становище мотивира липсата на предпоставки за издаване на разрешение за съхраняване, носене и употреба на огнестрелно оръжие на жалбоподателя. Разрешението е поискано с оглед дейността му като търговец, но не са ангажирани доказателства за тази необходимост.

Представителят на Окръжна прокуратура гр. Перник дава заключение, че жалбата е допустима, но неоснователна. Заповедта е издадена от компетентен орган, в рамките на правомощията му, при спазване на изискванията на закона и следва да бъде потвърдена.

Административен съд - Перник, след преценка на събраните по делото доказателства, становищата на страните и проверка на оспорвания административен акт по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, намира за установено следното:

Жалбата е подадена в срок и е процесуално допустима, разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

Производството пред административния орган е образувано по искане на жалбоподателя В.Е. Велев с вх. № 1367/20.02.2009 г., направено по реда

на чл. 41, от Правилника за прилагане на Закона за контрол над взривните вещества, огнестрелните оръжия и боеприпасите (ППЗКВВООБ) за издаване на разрешение за закупуване на късо огнестрелно оръжие.

В искането е посочено, че оръжието е за самоохрана на жалбоподателя, тъй като при осъществяване на търговската си дейност като ЕТ "В.Е.", често носи пари в себе си. Като доказателства към искането са приложени четири броя фактури, удостоверение за актуално състояние на едноличния търговец и решение за регистрацията му.

От събраните пред административния орган доказателства е видно, че В.Е.В. е регистриран като ЕТ "В.Е." и осъществява дейност в това си качество.

Разрешение за закупуване и носене на оръжие се издава след установяване наличието на законовите предпоставки за това. Разпоредбата на чл.16, ал. 1, т. 4 от ЗКВВООБ регламентира, че разрешения за придобиване, носене, съхранение и употреба на огнестрелни оръжия, взривни вещества и боеприпаси не се издават, а издадените се отнемат в случаите на недоказана или отпаднала необходимост.

Обосноваването на необходимост от носеното и употреба на оръжие е въведено като елемент на искането за издаване на разрешение и в текста на чл. 41, ал. 2 от ППЗКВВООБ. Анализът на цитираните правни норми налага извода, че основна предпоставка за издаването на разрешение за дейностите по закона е наличието на необходимост.

В разглежданата хипотеза искането на жалбоподателя, направено по реда на чл. 41, от ППЗКВВООБ не обосновава необходимост от издаването на такова разрешение. Искането е мотивирано с нужда от самоохрана. Събраните в преписката доказателства са свързани обаче с осъществяването на търговска дейност, т.е. с дейност приравнена на трудова. Носенето на оръжие за самоотбрана и с цел охрана като трудова дейност са с различни основания. Във втората хипотеза разрешението не се издава поради наличие на опасност с източник битието на заявителя, а за нуждите на изпълняваното от него занятие.

В рамките на административното производство заявителят не е доказал необходимост от носене на оръжие за граждански цели, а дейността която осъществява като търговец, не е основание да му се разреши носене на оръжие за самоотбрана. По делото са представени фактури от които е видно ,че са закупувани стоки от името и за сметка на фирмата,която жалбоподателят представлява. Те обаче не доказват необходимостта от носене на оръжие.

По подаденото искане с вх. № 1367/20.02.2009 г. административният орган е провел производство, направил е проверка и анализ на представените доказателства и е стигнал до обоснования извод, че необходимостта от носене на огнестрелно оръжие не е доказана.

По изложените съображения, съдът намира, че оспорваната заповед е законосъобразна, като издадена от компетентен орган в кръга на правомощията му и отговаря на изискванията по чл. 59 от АПК.

Не са налице основанията за отмяна на административния акт по чл. 146 от АПК, поради което оспорването следва да бъде отхвърлено.

Предвид гореизложеното, на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК,
Административен съд - Перник

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В.Е.В. *** срещу заповед № 230/02.04.2009 г. на Началника на Първо Районно управление при Областна дирекция на МВР гр.Перник, с която му е отказано издаване на разрешение за закупуване на късо огнестрелно оръжие, тъй като не е доказана необходимостта от носене на такова.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от деня на съобщението до страните, че е изготвено.

СЪДИЯ:/п/